

Don't Go Home With Your Hard-On

Scris de Adam

Vineri, 26 Martie 2010 15:34

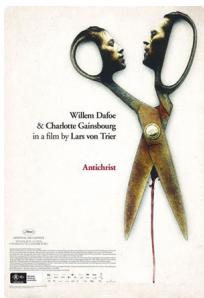
"Ce m-a inspaimantat atat de tare-n vis, ca m-am trezit?

Nu se-ndrepta spre mine un copil cu o oglinda-n mana?"

'O Zarathustra - mi-a grait copilul - priveste-te-n oglinda!' Insa privind in ea, am scos un strigat, iar inima mi s-a cutremurat: caci nu pe mine m-am vazut in ea, ci mutra batjocoritoare-a unui diavol."

(NIETZSCHE, Asa grait-a Zarathustra)

Lars von Trier este genul de regizor care asteapta actori de toate natiile in Copenhaga pentru casting. Asta nu din exuberanta, precum Fellini, ci pentru ca are rau de avion. Este una din nenumaratele fobii de care sufera. Genul de regizor care se deplaseaza cu rulota pana la Cannes si nu iese din rulota aia decat cu mana, cand i se inmaneaza Palme d'Or-ul. Insa, oricat de simpatic ar parea, Lars von Trier este un misogin. *Antichrist* - ultima sa productie - o dovedeste.

In primul rand, nu este pentru persoane care nu cunosc capodoperele color ale maestrului Tarkovsky. Nu prea este, pentru ca ultimul film de la von Trier, neinsotit, de data asta, de nici un manifest - fie ca suntem sau nu in stare sa o recunoastem - este indreptat fix impotriva "mesajului" pe care capodoperele mai sus mentionate incearca sa il transmita. Ar mai fi capodoperele lui Bergman, despre care e suficient sa spunem - pentru cei care nu stiu - ca sunt o transpunere pe ecrane a operei lui Freud (cu exceptia lui *Hour of the Wolf*). La fel de ineficace si obositoare.

Chiar daca von Trier ne abureste cu declaratii de genul: "Lucrez pentru mine. Am realizat filmuletul asta si am ajuns sa ma atasez de el. Nu fac asta pentru tine. Prin urmare, nu cred ca datorez explicatii nimanui," *Antichrist* are aceeasi tinta pe care o avea *Element of Crime* cu 25 de ani mai devreme: "These hardened old men must die! We will no longer be satisfied

Don't Go Home With Your Hard-On

Scris de Adam

Vineri, 26 Martie 2010 15:34

with 'well-meaning films with a humanist message,' we want more - of the real thing, fascination, experience - childish and pure, like all real art [...] We want visibility! [...] We want to see 'film-lovers' sparkling with life: improbable, stupid, stubborn, ecstatic, repulsive, monstrous, and

not

things that have been tamed or castrated by a moralistic, bitter old filmmaker, a dull puritan who praises the intellect-crushing virtues of niceness." Ei bine, de vizibilitate chiar nu duce lipsa

Antichrist.

Dimpotriva - abunda de asa ceva. De vizibilitate si de o simbolistica extrem de copilareasca si vulgara. Tarkovsky inasa nu a murit. Bergman e si el la moda. Nu, nu. Tarkovsky, Bergman si acea amorteala spirituala impotriva careia se inversuneaza von Trier nu au murit.

Cannes 2009. Oameni integri, gatiti si zambareti. Se sting luminile. Prolog. "Lascia ch'io pianga" pe fundal - o bucata pe care nu o veti mai asculta niciodata altfel decat asculta Alex din CWO "Simfonia #9" cand incercam sa faca om bun din el, indiferent de natura voastra. Picaturile de apa se preling peste fetele voluptoase ale celor doua personaje - El si Ea - ca dintr-un vis. Apoi camera se muta mai sus si ne dam seama ca picaturile acelea nu curg nici dintr-un vis si nici din Rai, ci din Dusul pe care il fac impreuna ca preludiu. Apoi o pula de actor porno care intra intr-o pasarica de actrita porno. Devin, deodata, mai putin zambareti, mai intergri, mai gatiti. Incepe o ninsoare suprarealista, stare amplificata si de muzica de pe fundal prin armonia senzitiva pe care o creeaza. Aceiasi oameni isi destind sprancenele. Gresit. Daca se uita cu atentie, vad trei statuete. La baza fiecareia scrie: "pain," "grief" si, respectiv, "despair." Apoi copilul cu oglinda, care - inainte de a se transforma intr-o papusa de cauciuc si a se arunca pe fereastra - darama cele trei statuete care fac subiectul filmului. El si Ea dupa orgasm. Apoi masina de spalat rufe care termina odata cu ei. 1h7m mai tarziu din nou o pula, din pula iese sange, o foarfeca pe un clitoris, foarfeca face: "Clic." Aceiasi oameni striga: "Film de groaza!" Pardon. "Film porno," vreti sa spuneti, domnilor. Nici macar! E un cosmar!

Scoateti pula si clitorisul si veti avea ultimul film Tarkovsky, in varianta minimalista. Mai scoateti, de fapt, si masina de spalat in timp ce El o penetreaza pe Ea cu Handel pe fundal. Si mai scoateti si scena in care Ea lesina, scoateti scena in care Ea il obliga pe copil sa

Don't Go Home With Your Hard-On

Scris de Adam

Vineri, 26 Martie 2010 15:34

incalze bocancelul drept cu piciorul stang si bocancelul stang cu piciorul drept. Scoateti vulpea si celelalte animalute Google-ite, cei trei crai de la rasarit. Scoateti o gramada de elemente care fac parte din lumea reala si, deci, care fac structura de vis a filmului lui von Trier mult mai plauzibila decat pe cea a lui Tarkovsky, si veti ramane cu ultimul film Tarkovsky, o intoarcere asupra lui *Zerkalo*, in care visul se transforma in realitate, iar realitatea - dupa cum am demonstrat in alta parte - este o oglinda sparta, care deformeaza. Si cred ca von Trier are dreptate: este cel mai bun regizor in viata.

[*REC*] - ala film de groaza. Nu stiu ce sa va spun despre continuare - nu am avut curajul sa ma uit. Daca von Trier a incercat un film de groaza, atunci pe buna dreptate - este cel mai plictisitor film de groaza de anul trecut. Este in aceeaasi masura film de groaza in care CWO e film de groaza. Groaza este atunci cand aprinzi lumina chiar si cu cineva langa tine. Violenta este atunci cand strangi din dinti si te gandesti ca persoana de langa tine nu este, poate, persoana potrivita. Si stingi lumina.

Criticii spun ca exista putine momente de frumuseti in filmul asta. Ei bine, nici alea nu exista, caci acolo unde apar sunt imediat anulate prin caricatura. Avem cadre extrem de realiste, de telenovela, aproape, iar actiunea pretinde multa profunzime bla-bla. Ni-l putem inchipui pe von Trier gatind ceva gustos in timp ce planuieste marea razbunare, razbunarea atat de mult asteptata. Sau pescuind. Este un misogin! Sa nu uitam ca pe tot parcursul filmului ne dorim ca El sa pateasca ceva groaznic si ireparabil. La fel cum ne dorim ca toti locuitorii tinutului Dogville sa pateasca ceva groaznic - on and behind the scenes. Iar von Trier e un om practic. A pune mai multa lume laolalta sa vada filmul asta a fost exact intentia diabolicului von Trier. Ar fi fost misto sa ii incuie in sala aia si sa le dea foc, ca intr-un film de Szabo. *Antichrist* este genul de oglinda in care nu te uiti singur, pentru ca nu esti, oricum, niciodata singur. Este genul de oglinda in care nu ai timp sa te aranjezi, pentru ca in spatele tau sta cineva, cineva pentru care vrei sa te faci frumos. Dar nu va functiona asa.

Ma gandeam la Tarkovsky - nu este el, oare, putin misogin in *Nostalghia*? Este *Nostalghia* un film despre Barbat? Sau despre Femeie? Nu este Tarkovsky misogin cand pretinde de la Femeia Noua sa fie mama? Sa ingenuncheze? Nu este misogin Tarkovsky atunci cand o pune pe Femeia Noua sa refuze asemenea sacrilegiu? Dar eu? Eu nu sunt misogin! Tu esti misogin? Sau sunt?

Exista multi oameni care cred ca arta-cu-adevarat este arta. Oameni care o iau in serios. Si oameni care cred ca arta este un joc, la fel ca orice alta meserie. Tu ce crezi?

Don't Go Home With Your Hard-On

Scris de Adam

Vineri, 26 Martie 2010 15:34

PS *Antichrist* a costat un milion de parai. A incasat 200.000. Urmatoarea productie, cu superba Penelope Cruz in rolul principal, 7,5 milioane. Iese la anul, se numeste *Melancholia* si este un horror-arthouse psihologico-romantico-SF. Von Trier ne-a promis ca de data asta "no more happy endings!" Deci o sa incaseze si asta cam tot atat.

de Alex Badea